

Arrest

nr. 250 378 van 4 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. BLOMME en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Russisch staatsburger bent en een orthodoxe christen van Oekraïense origine. U bent geboren in Makeevka in de voormalige USSR, huidig Oekraïne. U woonde quasi uw ganse leven in Moskou en dit tot de dag van uw vertrek in 2019.

In 2004 begon u actief deel te nemen aan het politieke leven in Rusland. Tot 2007 was u lid van de beweging Trudovaya Rossiya. U nam deel aan protestacties, demonstraties en meetings. Na 2007 was u actief in de antifascistische beweging. U nam deel aan concerten en humanitaire acties.

U gaf te kennen dat u, omwille van uw deelname aan demonstraties, tussen 2004 en 2012 zo'n vijf tot zes keer werd opgepakt. Tijdens deze arrestaties werd u naar eigen zeggen mentaal en fysiek gepest. Doorgaans werd u na een drietal uren te zijn vastgehouden opnieuw vrijgelaten.

In 2010 vatte u uw juridische studies aan aan de Moskouse staatsuniversiteit. U behaalde dit diploma in 2015. Daarna ging u in de privésector aan de slag als jurist in een vastgoedkantoor te Moskou.

Op 29 april 2019 omstreeks 7 uur 's morgens werd er bij u thuis aangebeld. De wijkagent, twee medewerkers van de veiligheidsdiensten in uniform en twee in burgerkledij brachten u een bezoek in het kader van een profylactische actie tegen extremistische activiteiten. Eén van de agenten vroeg u wat u wist over de zaak van A. M. (...), een student en activist die al meer dan een jaar werd vastgehouden wegens terroristische en extremistische handelingen. Ze wilden ook dat u bekende dat u contact had met M. Z. (...), een persoon met anarchistische overtuigingen die op 31 oktober 2018 een zelfmoordaanslag pleegde in Archangelsk bij de inkomhal van de FSB. Na uw herhaaldelijke antwoord dat u deze personen niet kende, kreeg u een slag op uw schouder. Er werd u gezegd dat uw problemen nog maar begonnen waren. Na dit voorval besloot u enige tijd uit uw huis weg te blijven. U verbleef bij uw oom in Moskou of bij één van uw vrienden, R. I. (...), in Troitsk, nabij Moskou. Tussen 7 en 19 mei 2019 ging u op vakantie naar Makeevka in de regio Donetsk, Oekraïne, om uw familie te bezoeken. Een week na uw terugkeer had u een gesprek met uw overste op het werk die zei dat de politie hem telefonisch had ingelicht van het feit dat u een antisociale persoon zou zijn met een abnormale levensstijl. U werd verplicht om vrijwillig ontslag te nemen, wat u ook deed. Op 11 juni 2019 was u op weg naar Troitsk naar uw vriend, R. I. (...). Na uw busrit wandelde u langs een bosgebied toen u een slag op uw rug voelde en u het bewustzijn verloor. U werd wakker in een auto met een muts of een masker op uw gezicht. U werd herhaaldelijk vragen gesteld over uw reis naar Donetsk en over de locatie van bepaalde wapens. Eenmaal uit de wagen, moest u op uw knieën zitten en werd er een pistool tegen uw kaak gezet. Wat u zich herinnert, is dat u wakker werd met hevige pijn aan uw been door een schotwonde. Mankend bereikte u een paar huizen waarna een vrouw de ambulance belde. In het ziekenhuis in Troitsk werd de kogel uit uw been verwijderd en legde u verklaringen af bij de politie. De dagen nadien verbleef u bij uw oom alvorens op 17 juni 2019 naar de luchthaven van Moskou te gaan en naar Brussel te vliegen.

Na uw aankomst in België ging u naar Frankrijk om vrienden op te zoeken. U liet daar ook uw wonde verzorgen en uw hechtingen verwijderen. Tijdens uw verblijf in Frankrijk hoorde u van uw vriend, R. I. (...), dat uw vervolgers bij hem naar uw verblijfplaats hadden geïnformeerd. Ook uw oom gaf aan dat hij na uw vertrek uit Rusland oproepen had gekregen van uw vervolgers om te weten waar u was. Hierop besloot u om niet meer naar Rusland terug te keren en na uw verblijf in Frankrijk van ongeveer één maand kwam u naar België en diende u op 17 juli 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: uw internationaal reispaspoort, uw binnenlands paspoort, een brief van R. I. (...) en een kopie van zijn paspoort, een medisch attest van uw ziekenhuisopname dd. 11.06.2019, twee voorschriften en vier certificaten van uw ziekenhuisaanmelding in Frankrijk, foto's van uw verwondingen, een ziekenhuisattest van in 2015, uw tickets naar Parijs, uw tickets uit Moskou, een document van een visumcentrum in Moskou en een betalingsbewijs, foto's van uw deelname aan demonstraties tussen 2005 en 2019, een verslag van een onderzoek dd. 10.09.2009, foto's van uzelf met politiek activisten zoals E. L. (...) en S. R. (...), een brief van Ma. L. (...) en een kopie van zijn paspoort, een referentiebrief van de beweging Trudovaya Rossiya, bewijzen van uw verblijf in Oekraïne en een attest van uw werk.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt immers dat u zich slecht voelt op psychologisch vlak (CGVS I, p. 10). U verklaart dat u vaak bezig bent met uw gezondheid en dat u op een bepaald moment het gevoel had dat niets meer realistisch was. U heeft soms het gevoel dat u mensen ziet die er niet zijn. U had de indruk dat u door iemand werd achtervolgd. U droomde gedurende lange tijd van bloed en van uw gewonde been (CGVS I, p. 10). U bent hiervoor naar de psycholoog gegaan en u nam slaapmiddelen en antidepressiva (CGVS I, p. 10). U legde echter geen medische attesten neer in dit verband, ook niet nadat u dit werd gevraagd (CGVS I, p. 10). U toont op geen enkele objectieve manier aan dat u problemen van psychologische aard zou hebben, welke deze zouden zijn, hoe ernstig deze zijn en wat de concrete impact ervan is op uw capaciteit om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Tijdens uw persoonlijke onderhoud is niet gebleken dat u moeite had om samenhangende verklaringen af te leggen. U gaf ook aan in het begin van uw eerste onderhoud aan dat u zich zowel fysiek als mentaal in staat voelde om het interview te doen (CGVS I, p. 2). Ook op het einde van beide onderhouds gaf u geen blijk van het hebben ervaren van problemen of moeilijkheden.

Niettegenstaande voorgaande vaststellingen, werden er u alsnog steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd met uw ingeroepen geestestoestand rekening gehouden tijdens de gehoren. Indien nodig werden vragen herhaald of geherformuleerd. U kreeg ook steeds voldoende tijd om uw antwoorden te formuleren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorafgaand wordt opgemerkt dat uw profiel als politiek activist en aanhanger van antifascistische groeperingen in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Ook de problemen die u in dit kader heeft meegemaakt, met name dat u voor 2012 vijf tot zes keer aangehouden en (fysiek) geïntimideerd werd naar aanleiding van uw deelname aan bepaalde evenementen, worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Uw loutere profiel is evenwel niet voldoende om u op basis hiervan het vluchtelingenstatuut toe te kennen. Nergens blijkt immers dat u een leidinggevende rol heeft opgenomen of dat uw activiteiten enigszins verder reikten dan low-profile activisme. Uit uw verklaringen blijkt dat uw politieke activiteiten er vooral in bestonden samen met vrienden deel te nemen aan betogingen en concerten, financiële bijdragen te leveren bij inzamelacties en juridisch advies te verlenen aan vrienden en kennissen (CGVS I p.12; CGVS II p.7). Ook uit onderzoek naar uw sociale mediaprofielen blijkt nergens een andere perceptie dan bovenstaand uiteengezet low-profile politiek activisme (Onderzoekdocument CEDOCA: New Media Unit: Politiek activisme K. E. (...), van 12/06/20). Het gegeven dat u als activist enkele sporadische keren zeer kortstondig werd aangehouden in het kader van enkele evenementen in de periode 2004-2012, kan evenwel niet doen besluiten dat er wat u betreft sprake is van een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt ook dat u tussen het incident van 2012 (waarbij u geslagen werd en uw neustussenschot verschoof) en uw beweerde problemen in 2019, geen enkel noemenswaardig probleem zou hebben gekend omwille van uw activisme. Bijgevolg dient te worden besloten dat uw profiel en de passages die het CGVS aanneemt, in uw hoofde geen nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Dit brengt ons bij uw meest actuele vervolgingsfeiten van april en juni 2019, die geleid zouden hebben tot uw definitieve vertrek uit de Russische Federatie. Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat u er evenmin in geslaagd bent om uw vrees in het kader van deze feiten aannemelijk te maken en dit om onderstaande redenen.

Ten eerste wordt de geloofwaardigheid van deze feiten ondermijnd door uw verregaand gebrek aan interesse in stand van zaken aangaande uw eigen vervolging. U verklaarde dat er mee gedreigd werd om tegen u een strafzaak te openen wegens extremisme. Echter blijkt dat u hier geen nieuws over heeft en dat u zelfs niet weet of er überhaupt een dergelijke strafzaak tegen u werd opgestart. U verklaart zelf geen enkele noemenswaardige moeite gedaan te hebben om over uw eigen strafzaak iets te weten te komen (CGVS I p. 10; CGVS II p.15-16). Deze vaststelling is, gezien uw beweerde situatie, op zich reeds bevreemdend. Echter moet in deze bovendien worden benadrukt dat uit uw verklaringen blijkt dat u in eerste instantie niet van plan was om lang buiten Rusland te blijven (CGVS I p. 19), en u pas besloot om definitief in Europa te blijven nadat u te horen kreeg dat uw vervolgers uw oom hadden opgebeld en bij uw vriend, R. I. (...), waren langsgeweest (CGVS I p. 4; CGVS II p.15).

Daar uw oom en uw vriend tussen juli en december 2019 meermaals per maand werden lastig gevallen in verband met een rechtzaak tegen u (CGVS I, p. 4) en u hierop kennelijk de definitieve beslissing nam om niet meer terug te keren, is het van elke logica gespeend dat u hierover dan ook geen enkele informatie heeft. In casu zou van een verzoeker om internationale bescherming minstens verwacht kunnen worden dat hij enige interesse zou tonen in zijn zaak of toch enige moeite zou doen om zich hierover te informeren, wat niet het geval is. Dit is bovendien des te onwaarschijnlijker wanneer in rekening wordt gebracht dat u zelf over een juridische achtergrond beschikt en u zonder enige twijfel op een netwerk van andere activisten uit een gelijkaardig milieu kan steunen. In die optiek kan redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk in staat moet zijn geweest om enige informatie over uw situatie te verkrijgen. Uw verklaringen na confrontatie met uw gebrekkige kennis en interesse in uw eigen strafzaak zijn overtuigend noch afdoende. Zo beweert u eerst geen contacten te hebben in Rusland of dat die contacten in uw oude ondertussen kwijtgespeelde GSM stonden (CGVS I p. 10). Dan beweert u ook dat zelf naar het politiekantoor gaan de enige manier zou zijn om informatie over uw rechtszaak te bekomen en dat u het alleen aan uw oom zou kunnen vragen, hetgeen te riskant is omwille van zijn Jehova-achtergrond (CGVS II p.15-16). Er dient echter opnieuw op gewezen te worden dat u doorheen uw beide persoonlijke onderhouden blijf geeft van een uitgebreid netwerk binnen de linkse bewegingen in Rusland en dat u zélf vroeger juridisch advies verleende aan gelijkgezinden. Het is dan ook totaal ongeloofwaardig dat u helemaal niemand zou kunnen contacteren afgezien van uw oom, die u ook maar een beetje vooruit zou kunnen helpen. Gegeven bovenstaande wordt dan ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsfeiten.

Volledigheidshalve kan overigens nog worden opgemerkt dat het CGVS dienaangaande onderzoeksdaten heeft uitgevoerd (zie administratief dossier) en dat hierbij nergens een (begin van) bewijs naar voren kwam waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er een strafzaak zou zijn opgestart tegen u. Het ontbreken van enig resultaat ter zake is minstens indicatief voor uw persoonlijke situatie en ligt in lijn met de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u een doelwit voor vervolging door de Russische autoriteiten zou zijn.

Voorts is de escalatie van de door u beweerde ondergang vervolging dermate plots, verregaand en gewelddadig dat dit verder de aannemelijkheid van uw relaas ter zake ondermijnt. Er dient op gewezen te worden dat u duidelijk een verminderde politieke activiteit had na 2012. U verklaart zelf dat u geen publiek figuur was (CGVS I p.15). U zegt wel dat u na 2012 nog meerdere malen per maand naar concerten/protesten ging, maar u kent in een periode van minstens 6 jaar geen concrete problemen meer met de ordediensten. U vermeldt zelfs letterlijk: "Na 2012 heb ik geen serieuze positie daar genomen" (CGVS II p.6). Ook uw activiteiten als juridisch adviesverlener aan vrienden en kennissen dateren van uw studententijd 2010-13 (CGVS II p.7). Voorts is ook uw kennis over de antifascistische beweging an sich gedateerd. Gevraagd naar de leiders van de beweging spreekt u altijd over leiders uit 2010-2011 (CGVS I p.13; CGVS II p.8) en u kan ook heel weinig info geven over de concrete organisatie van evenementen sinds het opdoeken van de websites in 2013 (CGVS II p.8-9). Dit alles bevestigt het vermoeden dat u na 2012 zeker geen opzichtig politiek profiel had. Het is dan ook des te opmerkelijker dat u in 2019 plots het slachtoffer zou worden van de door u ingeroepen doorgedreven en ernstige politieke vervolging. Uw lage activistische profiel valt, samen met de vaststelling dat u minstens 6 jaar lang niet meer bent gearresteerd of ondervraagd, moeilijk te rijmen met de abrupte en verregaande escalatie waarmee uw vervolging gepaard ging en waarbij u na één geweldloos bezoek van de ordediensten meteen werd gekidnapt langs de kant van de weg, in uw been werd geschoten en voor dood werd achtergelaten. Uzelf wijst in dit verband op het feit dat de overheid recent probeert om alle kritische stemmen tegenover het regime te linken aan één en dezelfde terroristische beweging (CGVS II p.11-12). Deze bewering komt overeen met de beschikbare objectieve informatie en is eventueel in staat het onverwachte huisbezoek te verklaren (Onderzoeksdocument CEDOCA: COI Focus: Russische Federatie – Behandeling linkse activisten, van 03/09/20). De kidnapping en verwonding met een vuurwapen in het bos blijven echter disproportioneel tegenover uw lage politieke profiel. Er kan overigens worden vastgesteld dat u nergens een reden of verklaring kan geven waarom of aannemelijk maakt dat de Russische autoriteiten u in het bijzonder in verband zouden brengen met M. (...), Z. (...) of de locatie van bepaalde wapens. Gelet op de vaststelling dat u het duo waarover u werd bevraagd niet persoonlijk kent en u zelf kennelijk het raden heeft naar de redenen waarom men in dit kader bij u zou terechtkomen, is het hoogst verwonderlijk dat de politieke politie u, met een laag profiel en schijnbaar zonder kennis van zaken, persoonlijk zou gaan viseren en u op de door u aangegeven manier zou gaan vervolgen.

Bovendien moet worden benadrukt dat de eerder vermelde objectieve informatie de twijfelachtigheid van uw verklaringen bevestigt. Uit deze informatie blijkt dat de *modus operandi* en de daarmee verbonden logica van voornoemde overheidsopgaven om tegenstanders van het regime te vervolgen, totaal anders is dan de door u beweerde ondergang kidnapping. Uit de vervolging van activisten met gelijkaardige sympathieën als de uwe, blijkt immers dat de FSB quasi structureel overgaat tot de kidnapping en foltering (meestal met elektroshokken) van politieke opposanten om daarna een valse bekentenis te verkrijgen die dan tegen de persoon in kwestie gebruikt wordt om hem/haar later door een rechtbank te laten veroordelen tot een gevangenisstraf. Er is evenwel nergens berichtgeving te vinden van een gelijkaardig geval als het uwe, waarbij een anarchist of antifascist zou zijn verwond met een vuurwapen en waarbij bovendien geen bekentenissen werden geregistreerd met het oog op een strafrechtelijke vervolging (Onderzoeksdocument CEDOCA: COI Focus: Russische Federatie – Behandeling linkse activisten, van 03/09/20). Het is dan ook onduidelijk wat de Russische veiligheidsdiensten zouden hopen te bereiken met de door u beweerde ondergang vervolging, zeker indien men in het achterhoofd houdt dat men u toeliet enkele weken later op legale wijze het land uit te reizen. Bovenop de vaststelling dat de door u aangereikte handelswijze van de FSB – waarbij men u in het been zou hebben geschoten – niet overeenkomt met de informatie die hierover werd teruggevonden, komt de gehanteerde werkwijze op zich ook weinig overtuigend over. Immers door u met een vuurwapen neer te schieten, laat de FSB duidelijke sporen na die de kans onmiskenbaar verhogen dat uw beweerde vervolging naar hen kan worden teruggebracht. De combinatie van voorgaande vaststellingen, met een weinig logisch verloop waarbij u na jarenlang geen problemen te hebben gekend plotsklaps ontvoerd en beschoten wordt door FSB'ers terwijl u zelf kennelijk het raden heeft naar de redenen waarom en de vaststelling dat hierbij gebruik gemaakt werd van een onlogische en ongewone werkwijze van de veiligheidsdiensten, leidt er verder toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u beweerde relaas.

Vervolgens wordt er nog op het volgende gewezen. Hoewel de aanhouding van M. (...) in de repressie van anarchistische en antifascistische partijen in Rusland kadert, is het bevreemdend dat u schijnbaar geen enkel idee heeft of uw mede-aanhangers van de antifascistische beweging in Moskou problemen hebben gekend. U verklaart dat u na de maand mei nergens meer heen bent gegaan en dat u niet meer deelnam aan activiteiten. U heeft ook niets in officiële bronnen gehoord. Uit uw verklaringen kan evenmin blijken dat u heeft rondgevraagd of andere aanhangers van de antifascistische beweging werden geïdendeerd (CGVS I p. 15; CGVS II p.14). Van iemand met een laag profiel die werd gekidnapt en beschoten in het kader van antifascistische repressie zou minstens verwacht kunnen worden dat hij bij de andere aanhangers van zijn beweging zou polsen of zij ook dergelijke problemen zouden hebben gehad en dat hij hier vervolgens ook uitgebreid over zou kunnen vertellen, wat in casu niet het geval is. Bijgevolg bevestigt uw gebrekkige kennis omtrent lotgenoten en de bijna totale afwezigheid van pogingen om zich hierover te informeren, het vermoeden dat u zelf niet plots het slachtoffer bent geworden van beweerde ernstige en gewelddadige vervolgingsfeiten.

Tot slot blijkt ook dat u, na de zware vervolgingsfeiten in juni 2019, op legale wijze uw land van herkomst heeft verlaten via de luchthaven van Moskou. Het risico dat u heeft genomen om op dat moment nog legaal het land te verlaten, via de drukke en sterk beveiligde luchthaven van Moskou, valt geenszins te rijmen met het gedrag van iemand met een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging vanwege de Russische politiediensten. Het feit dat u er kennelijk probleemloos in geslaagd bent om via de luchthaven van Moskou uw land van herkomst te verlaten is bovendien verder indicatief voor het gegeven dat het niet aannemelijk is dat u daadwerkelijk een belangwekkend doelwit zou zijn voor de Russische autoriteiten. Bijgevolg kan er geen ernstig geloof gehecht worden aan uw relaas m.b.t. de ontvoering en schotwonde in uw been, en de bewering dat u een doelwit zou zijn voor vervolging door de Russische overheid.

Volledigheidshalve kan ook opgemerkt worden dat wat betreft uw ontslag op uw werk, u geen enkel bewijs neerlegt dat aantoonde dat uw politieke profiel hier daadwerkelijk de oorzaak van zou zijn. Uw verklaring dat u zou zijn verplicht om 'vrijwillig' ontslag te nemen, is een blote bewering (CGVS I p.3). Het door u voorgelegde stuk betreft louter een bevestiging van een vrijwillig ontslag. Behalve dat u in uw appartement zou zijn ondervraagd in april 2019, blijkt uit uw verklaringen dat u ten tijde van uw ontslag al jaren geen problemen meer had gekend, laat staan dat u persoonlijk zou geïdendeerd worden. Indien uw reis naar Oekraïne – die plaatsvond nadat u thuis werd ondervraagd – u om één of andere reden verdacht maakte van wapensmokkel e.d., dient te worden opgemerkt dat men hoogstens onrechtstreeks druk zou hebben uitgeoefend door u uw werk te laten verliezen. Er kan evenwel worden verwacht dat de FSB, indien zij u daadwerkelijk wilden viseren, doortastender te werk zouden gaan en duidelijker inspanningen zouden leveren om u te raken en hun boodschap over te brengen dan onrechtstreeks via uw werkgever. Gezien uw relaas i.v.m. de ontvoering en de schotwonde ongeloofwaardig zijn, zou het verlies van uw werk uiteindelijk de enige indicatie zijn dat men u persoonlijk zou willen treffen. In dat geval gebeurde dit echter op een indirecte en weinig doortastende handelswijze, hetgeen weinig aannemelijk is en bovendien onvoldoende is om aanleiding te kunnen geven tot het verlenen van internationale bescherming.

U maakt het overigens nergens aannemelijk dat u omwille van uw politieke profiel geen werk meer zou kunnen vinden in uw land van herkomst. U geeft op geen enkel moment te kennen dat u elders naar werk heeft gezocht, noch dat dit u omwille van uw politieke profiel verhinderd zou worden. Bijgevolg maakt u het geenszins aannemelijk dat u verhinderd zou worden om nog ooit te werken waardoor u in een situatie terecht zou komen die de drempel van vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie zou kunnen bereiken.

Gegeven bovenstaande bent u er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico in uw hoofd op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ook de door u neergelegde documenten kunnen hier niets aan wijzigen. Uw internationaal en binnenlands paspoort bevestigen uw identiteit, dewelke niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het medisch attest van uw ziekenhuisopname (dd. 11.06.2019), de twee voorschriften en vier certificaten van uw ziekenhuisaanmelding in Frankrijk, de foto's van uw verwondingen, radiologie foto's, een ziekenhuisattest van 2015 en een verslag van uw verwondingen wordt opgemerkt dat deze documenten op geen enkele manier de omstandigheden en de context van deze opgelopen verwondingen kunnen staven en zodoende niet in staat zijn de bovenstaande analyse te wijzigen. Wat betreft de brief van R. I. (...), de kopie van zijn paspoort, de brief van Ma. L. (...), een kopie van zijn paspoort, de brief van Trudovaya Rossiya, de foto's aangaande uw deelnames aan politieke protesten en de foto's van uzelf met andere activisten wordt opgemerkt dat uw activistisch profiel in deze beslissing niet in twijfel werd getrokken. Voor wat betreft uw asielaanvraag wordt opgemerkt dat deze documenten louter gebaseerd zijn op verklaringen van uzelf en van uw vrienden, hetgeen bezwaarlijk als objectieve bronnen kunnen worden beschouwd en waardoor deze evenmin iets wijzigen aan bovenstaande analyse.

Er wordt bijkomend opgemerkt dat dergelijke documenten enkel enige bewijswaarde krijgen indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Wat betreft het werkattest als jurist dient opgemerkt te worden dat dit attest louter vermeldt dat u vrijwillig ontslag nam. Bijgevolg kunnen hier ook geen verdere conclusies aan verbonden worden. Wat betreft uw tickets naar Parijs, uw tickets uit Moskou, documenten aangaande uw verblijf in Oekraïne en een document van het visumcentrum in Moskou inclusief betalingsbewijs wordt opgemerkt dat deze documenten louter betrekking hebben op uw vertrek uit Rusland en uw verblijf in Oekraïne. Deze elementen worden op heden niet in twijfel getrokken door het CGVS.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 21/01/2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 10/04/2020. Tot op heden heeft het Commissariaatgeneraal geen opmerkingen van u ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaatgeneraal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het verbod van willekeur. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur. In een derde en laatste middel, wordt door verzoekende partij de schending aangevoerd van artikel 3 *juncto* 13 van het EVRM, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de "motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het "fair play-beginsel".

Ingevolge de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Met betrekking tot de opgeworpen schending van het "fair play-beginsel" merkt de Raad op dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werd geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoon op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan.

Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift bemerkt dat van haar niet verwacht kan worden dat zij alle elementen die zij aanbrengt ook effectief met stukken bewijst, bemerkt de Raad dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van haar wordt verwacht dat zij alle elementen die zij aanvoert bewijst.

2.2.6.1. Verzoekende partij betoogt voorts dat door verwerende partij geen enkele feitenvinding is gedaan, dat niets werd onderzocht en dat alles berust op *“eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten”*. Het druist volgens haar in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten haar verzoek om internationale bescherming te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, *“gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen zonder afdoend onderzoek inzake de afgelegde verklaringen en de onderliggende problemen die er toch onmiskenbaar zijn en die worden bevestigd door de stukken die werden aangebracht”*.

2.2.6.2. De Raad merkt evenwel op dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht heeft en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Meer bepaald wordt er vooreerst opgemerkt dat haar profiel als politiek activist en aanhanger van antifascistische groeperingen en het feit dat zij voor 2012 vijf tot zes keer werd aangehouden en (fysiek) geïntimideerd werd naar aanleiding van haar deelname aan bepaalde evenementen op zich niet in twijfel wordt

getrokken, doch dat haar louter profiel echter niet voldoende is om haar op basis hiervan het vluchtelingenstatuut toe te kennen, aangezien het louter gegeven dat zij als activist enkele sporadische keren zeer kortstondig werd aangehouden in het kader van enkele evenementen in de periode 2004-2012 niet kan doen besluiten dat er wat haar betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, temeer nu zij tussen het incident van 2012 en haar beweerde problemen in 2019 geen enkel noemenswaardig probleem meer zou hebben gekend omwille van haar activisme. Wat betreft de vervolgingsfeiten van april en juni 2019, die geleid zouden hebben tot haar definitieve vertrek uit de Russische Federatie, wordt op uitgebreide wijze gemotiveerd dat hieraan geen enkele geloof kan worden gehecht. Dienaangaande wordt immers vastgesteld dat (i) verzoekende partij een verregaand gebrek aan interesse vertoont in de stand van zaken aangaande haar eigen vervolging; (ii) de escalatie van de door verzoekende partij beweerde ondergane vervolging dermate plots, verregaand en gewelddadig is dat dit verder de aannemelijkheid van haar relaas ondermijnt; (iii) uit objectieve informatie blijkt dat de *modus operandi* en de daarmee verbonden logica van de overheids pogingen om tegenstanders van het regime te vervolgen totaal anders is dan de door verzoekende partij beweerde ondergane kidnapping; (iv) verzoekende partij een gebrekkige kennis vertoont omtrent lotgenoten en geen ernstige pogingen heeft ondernomen om zich hierover te informeren; en (v) zij op legale wijze haar land van herkomst heeft verlaten via de luchthaven van Moskou, hetgeen niet te verenigen valt met de door haar beweerde vrees voor de Russische autoriteiten en haar bewering dat zij een doelwit is voor de Russische autoriteiten. Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog volledigheidshalve opgemerkt dat wat betreft haar ontslag op haar werk zij geen enkel bewijs neerlegt dat aantoonde dat haar politieke profiel hier daadwerkelijk de oorzaak van zou zijn en dat dit bovendien op zich onvoldoende is om aanleiding te kunnen geven tot het verlenen van internationale bescherming. Tevens wordt er in dit verband nog op gewezen dat verzoekende partij nergens aannemelijk maakt dat zij omwille van haar politieke profiel geen werk meer zou kunnen vinden in haar land van herkomst. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde motieven van de bestreden beslissing *in concreto* in een ander daglicht te stellen. Immers blijft zij desbetreffend steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. Voorts dient te worden vastgesteld dat ook de door verzoekende partij bijgebrachte stukken worden besproken in de bestreden beslissing en dat verzoekende partij evenmin enige poging onderneemt om desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. De Raad wijst er verder nog op dat uit de motivering van de bestreden beslissing en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie stuk 7, map landeninformatie) blijkt dat het Commissariaat-generaal onderzoeksdaeden heeft gesteld naar de door verzoekende partij voorgehouden vervolgingsfeiten en de vraag of er tegen haar een strafzaak werd opgestart, doch dat hierbij nergens een (begin van) bewijs naar voren kwam, en dat zij ook de sociale mediaprofielen van verzoekende partij onderzocht heeft en verder ook informatie vergaard heeft over de behandeling van linkse activisten in de Russische Federatie. Het betoog van verzoekende partij dat niets werd onderzocht is dan ook allerminst ernstig. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte documenten en gebeurtenissen worden besproken, stelt de Raad vast dat er een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.10. – en dat er geenszins sprake is van *“eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten”*.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, en in het bijzonder haar nalaten om zich omtrent bepaalde elementen te informeren, wijt aan haar psychische gezondheidstoestand, stellende dat *“het kenmerkend (is) voor iemand die depressief is dat deze een gebrek aan interesse heeft ontwikkeld niet enkel in de eigen situatie maar in het algemeen in alle situaties”*, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij in verband met de door haar voorgehouden psychische problemen geen enkel medisch attest bijbrengt. Zij toont dan ook op geen enkele wijze aan dat zij kampt met psychische problemen die van die aard zijn dat zij niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en/of dat zij geen enkele interesse heeft in haar eigen situatie en/of dat zij niet in staat is zich te informeren naar de stand van zaken in haar land van herkomst. Een verwijzing naar haar niet-gestaafde psychische gezondheidstoestand volstaat dan ook allerminst om de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar de algemene mensenrechtensituatie in haar land van herkomst, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende

partij er werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.9. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie, en meer in het bijzonder in de regio Moskou waarvan zij afkomstig is, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 21 januari 2020 en 23 juli 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit telkens met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT